

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119204668
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119204668.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava (v skrátenej forme ŽSR), IČO: 31364501, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, D., právne zast. JUDr. Daliborom Pavelkom, advokátom, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie sumy 4.968,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. mája 2021, č.k. 31C/21/2019-81, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19. mája 2021, č.k. 31C/21/2019-81 v napadnutých výrokoch I. a IV. **z r u š u j e**.

II. Súd **s c h v a ľ u j e** súdny zmier nasledovného znenia:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.590 eur (slovom: dvetisíc päťstodevät'desiat eur) nasledovne:

- sumu 1.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 120 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 150 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 180 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 210 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 240 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 270 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 300 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 330 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier,
- sumu 132,50 eur do 360 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený zmier.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok voči druhej strane sporu na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 19. mája 2021, č.k. 31C/21/2019-81, ktorým výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.590,35 eur s poplatkom z omeškania 0,05% denne, najmenej 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania zo sumy 2.590,35 eur od 16.7.2016 do zaplatenia, výrokom II. v časti o zaplatenie sumy 357,75 eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 357,75 eur od 22.9.2020 do zaplatenia žalobu zamietol, výrokom III. vo zvyšku konanie zastavil a výrokom IV. rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 155 ods. 1, 2, § 451, § 454, § 563, § 685, § 696, § 697, § 706, § 871 a § 101, § 107 Občianskeho zákonníka, vecne tým, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4.968,41 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje pohľadávku na nájomnom za mesiace august 2015 až november 2015 vo výške 471,24 eur (117,81 x 4), bezdôvodné obohatenie za užívanie bytu bez právneho titulu od 01.12.2015 - 31.12.2015 vo výške 117,81 eur, zostatok pohľadávky za vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2014 vo výške 1.431,08 eur (pôvodná výška pohľadávky za vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2014 predstavovala sumu 1.931,68 eur, po čiastočnej úhrade zo dňa 25.11.2015 vo výške 500,60 eur je zostatok pohľadávky za vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2014 vo výške 1.431,08 eur) a pohľadávku za vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2015 vo výške 2.948,28 eur. Po čiastočnom späťvzratí žaloby zostalo predmetom sporu zaplatenie sumy 2.948,28 eur s poplatkom z omeškania 0,05% denne z dlžnej sumy, najmenej 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania, od 16.7.2016 do zaplatenia, vo zvyšku súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP výrokom III. konanie v späťvzratých častiach s príslušenstvom zastavil.

3. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že žalovaný do dňa vyhlásenia rozhodnutia neuhradil pohľadávku z vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za rok 2015, uvedená pohľadávka v časti o zaplatenie sumy 357,75 eur predstavuje vyúčtovanie služieb za obdobie 01.12.2015 - 31.12.2015. Nájomný vzťah sa skončil ku dňu 30.11.2015, a teda v danom období žalovaný byt užíval bez právneho dôvodu, takže pohľadávku z vyúčtovania služieb užívaných za dané obdobie 01.12.2015 - 31.12.2015 súd posúdil ako pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, avšak táto pohľadávka je premlčaná a súd musel prihliadnuť na žalovaným vznesenú námietku premlčania, ktorú posúdil ako dôvodnú. Preto žalobu v danej časti výrokom II. zamietol spolu s príslušenstvom. V časti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2.590,35 eur s príslušenstvom dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná a uvedený nárok vo výroku I. priznal. Žalovaný ako nájomca bytu (po prechode nájmu bytu z jeho právnej predchodkyne) neuhradil prenajímateľovi nedoplatok z vyúčtovania za služby spojené s užívaním bytu za obdobie roku 2015, kedy byt nesporne užíval. Žalovaný sa v konaní bránil argumentom, že v časti krytej preddavkami na tieto úhrady je žaloba premlčaná, keď tieto boli splatné vždy do 5. dňa v nasledujúcom mesiaci, súd však vzhľadom na podstatu nároku celý nárok posúdil ako nepremľaný, pretože žalobca si v tomto prípade uplatňoval nárok z vyúčtovania služieb (nárok na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu), nie nárok na úhradu preddavkových platieb, pričom súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanú pod R 78/2004. V zmysle uvedeného tak súd dospel k záveru, že premlčacia doba vo vzťahu k pohľadávke vo výške 2.590,35 eur začala plynúť po uplynutí lehoty splatnosti určenej vo vyúčtovaní, kedy žalobca mohol právo objektívne vykonať prvý raz (§ 101 OZ), pričom trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 11.07.2016 a uplynula dňom 11.07.2019. Žaloba bola na súd podaná dňa 05.06.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby. Žalobcovi súd preto sumu 2.590,35 eur priznal a spolu s ňou aj uplatňovaný poplatok z omeškania vo výške podľa § 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 CSP, a to tak, že v konaní žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď úspech oboch strán v konaní bol porovnateľným.

5. Proti výroku I. a IV. tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Mal za to, že pohľadávka nemala byť žalobcovi priznaná z dôvodu žalovaným dôvodne vznesenej námietky premlčania. Súd podľa neho nesprávne posúdil otázku premlčania, keď chybné určil moment, kedy si mohol žalobca prvý raz uplatniť na súde nárok na zaplatenie žalovanej sumy, od ktorého sa odvíjalo uplynutie premlčacej doby. Žalovaný má za to, že v danom prípade nebol dohodnutý čas splnenia záväzku, a v takom prípade bol žalovaný podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie žalobca požiadal a týmto jednostranným právnym úkonom (výzvou na plnenie záväzku) bolo vyúčtovanie. Lehota určená veriteľom na splnenie záväzku nemá žiaden vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby, nakoľko ak splatnosť dlhu nebola dohodnutá, ani inak objektívne určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované pod č. R 28/1984, ako aj viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR a Najvyššieho súdu SR, z ktorých podľa neho vyplýva, že súdom priznaná pohľadávka žalobcu je premlčaná. Navrhol preto výrok I. napadnutého rozsudku zmeniť a žalobu zamietnuť a zároveň zmeniť aj výrok IV. o trovách konania a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a žiadal ho potvrdiť.

7. V priebehu odvolacieho konania bolo súdu doručené spoločné podanie žalobcu a žalovaného, podpísané oboma stranami sporu, v ktorom oznámili súdu, že uzavreli vzájomnú dohodu a spoločne navrhujú odvolaciemu súdu, aby bez nariadenia pojednávania zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.05.2021, č.k. 31C/21/2019-81 a schválil súdny zmier uzavretý medzi stranami v znení ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

8. Podľa § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Podľa § 148 ods. 1 a 2 CSP, žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiaru sa má súd vždy pokúsiť. Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

11. Nevyhnutným predpokladom schválenia zmiaru je, že uzavretý zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi. Zmier je v podstate procesná dohoda účastníkov, ktorá môže mať, ak sa týka uplatnených súkromnoprávných nárokov i právne dôsledky v oblasti hmotného práva. Zmier možno uzavrieť len ohľadne práv, ktorými môžu strany disponovať. Možnosťou uzavretia súdneho zmiaru je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, ich vôľa, samotná povaha súkromného práva.

12. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 a contrario CSP) pretože mal preukázané, že žalobca a žalovaný v priebehu odvolacieho konania uzavreli zmier, pričom v zmysle § 148 ods. 1 CSP strany sporu môžu uzavrieť zmier aj v štádiu odvolacieho konania. Uzavretie zmiaru a následné rozhodovanie odvolacieho súdu o schválení zmiaru je v súlade s ust. § 378 ods. 1 CSP. Odvolací súd nezistil, že by stranami sporu uzavretý zmier bol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec a neexistujú tak zákonné prekážky schválenia navrhovaného zmiaru.

13. Na základe uvedeného preto odvolací súd podľa § 389 CSP rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19. mája 2021, č.k. 31C/21/2019-81 v jeho odvolaní napadnutých výrokoch I. a IV zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP rozhodol o schválení zmiaru v navrhovanom znení. Zmluvné strany si v návrhu na schválenie zmiaru dohodli, že žiadna zo strán sporu nemá nárok voči druhej strane sporu na náhradu trov konania, ktorú dohodu o trovách rovnako odvolací súd prevzal do výroku svojho rozhodnutia a o nároku na náhradu trov odvolacieho konania preto už osobitne nerozhodoval.

14. Uzavretím zmiaru je medzi stranami vyriešený celý predmet sporu, vrátane žalobcom uplatneného príslušenstva pohľadávky. Strany sporu sa totiž výslovne nevyjadrili, že by bol predmet konania vyčerpaný zmiarom len sčasti. Bolo nutné mať za to, že uplatnený nárok bol zmiarom vyporiadany celkom (viď rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo/1481/2004 zo dňa 21.07.2014), pričom odvolací súd pripomína, že pokiaľ ide o výroky II. a III. rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. mája 2021, č.k. 31C/21/2019-81, tieto neboli odvolaním napadnuté, nadobudli preto právoplatnosť a odvolacím súdom už zrušené byť nemohli.

15. Pokiaľ ide o vrátenie súdneho poplatku (§ 11 ods. 7 zákona o súdnych poplatkoch) v dôsledku schválenia zmiaru, o tomto rozhodne súd prvej inštancie ako orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon a to v súlade s ust. § 12 ods. 1 vety prvej zákona o súdnych poplatkoch.

16. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).